

Souvislost mezi bezdomovectvím a ústavní výchovou

Jana Vargová

Autorka se v bakalářské práci zaměřila na problematiku lidí bez přístřeší s cílem zjistit do jaké míry jejich situace souvisí s předchozím pobytem v zařízeních pro výkon ústavní výchovy.

V teoretické části práce se zabývá ústavní výchovou, charakterizuje zařízení v kterých se realizuje, důvody jejího nařízení i rizika s ní spojená. Zaměřuje se především na výkon ústavní výchovy a s ním související legislativu. (z.č. 109/2002 Sb.). Nezmiňuje ústavní výchovu jako výchovné opatření, souvislosti s rodičovskou zodpovědností a také souvislosti se sociálně právní ochranou dětí. Tu zmiňuje pouze v souvislosti s odchodem dítěte ze zařízení po ukončení ústavní výchovy a pomocí při zajištění bydlení a zaměstnání. Při popisu a vysvětlení negativních faktorů spojených s pobytem v ústavním prostředí vycházela autorka z odborné literatury a zkušeností pracovníků z dětského domova, domu na půl cesty a sociálně právní ochrany dětí.

V kapitole věnované bezdomovectví definuje pojem, popisuje formy bezdomovectví, jeho příčiny a sociální služby pro lidi bez domova. Autorka také připomíná, že rok 2010 je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení a poukazuje na ty priority „Národního programu Evropského roku 2010“, které se týkají tématu a cílové skupiny bakalářské práce.

V praktické části práce autorka popsala a vyhodnotila vlastní výzkum, který realizovala v nízkoprahovém denním centru pro osoby bez přístřeší. V dokumentaci, kterou služba vede o uživateli, zjišťovala, zda mají zkušenost s pobytem v zařízeních pro výkon ústavní výchovy. Jednalo se o 284 osob bez přístřeší, které službu využily v průběhu čtyř roků (2001 – 2004). Získané údaje zpracovala do tabulek a grafů, vysvětlila v připojených komentářích a dospěla k výsledku, že pouze 47 osob uvedlo zkušenost s ústavní výchovou. Autorka pracovala také s výsledky šetření a výzkumů dalších 4 organizací a institucí, které se také zabývaly souvislostí bezdomovectví s ústavní výchovou. Výsledky celkem 5 šetření porovnávala s počtem osob, které ve sledovaném období opustily ústavní výchovu a dospěla k závěru, že pobyt v zařízení pro výkon ústavní výchovy nemá zásadní vliv na vznik bezdomovectví.

V závěrečné kapitole autorka shrnuje zjištěné údaje i faktory, které mohly výsledky výzkumů ovlivnit a konstatuje, že dětství nebo jeho část prožitá v ústavní výchově je rizikovým sice faktorem ale příčiny bezdomovectví je třeba posuzovat ve vzájemných souvislostech jako multifaktoriální.

Předkládaná práce je pečlivě zpracovaná, přehledně a logicky strukturovaná, formální náležitosti splňuje.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B – velmi dobře.

PaedDr. Marie Vorlová